

ROZPUNKTOWANY (1) *part praet pass pf*

N pl subst rozpunktowan(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. rozpunktować.

Oddzielony znakami interpunkcyjnymi: Interpunctae clausulae, Rozpunktowane albo rozdzielone fententie albo námowy. Mącz 331d.

MPi, SBu